

સુપ્રભાતમ્
સુરેષા પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..

જોઈ જોઈ ખાચકી બે આંખે લોહી આપ્યું છે,
રોઈ રોઈ રોડાં બે આંખે લોહી આપ્યું છે,
દોઈ દોઈ ગંદકી બે આંખે લોહી આપ્યું છે -
ખાઈ ખાઈ મિઠાઈ બે આંખે લોહી આપ્યું છે...

દાલ દુરત
તો આપ્યાં છે અંધારાં -
અમારી આંખે..

દેખાય બહું
ભારત ભાવિ જેવું -
સાવ ધૂંધળું..

દાર્દરુ

ચિંતન

ગુણિ ગણગણનારમ્બે ન પતતિ કઠિની સુસંભ્રમાધર્ય સ ।
તેનામ્બા ચદિ સુતિની વધ વંદ્યા કીદંશી ભવતિ ॥

સુભાષિત રત્ન ભાંડાગારના બીજો અધ્યાય 'કુપિંતિ નિંદા' નામના પ્રકરણોનો આ શ્લોક છે. ગુણવાન-વિદ્વાન પંડિતોની જ્યારે ગણના-ગણતરી થતી હોય ત્યારે ગણતરી કરનારની સ્મૃતિમાં જો તરત-એકદમ જેવું નામ ન આવે આંગળીના વેઢે જો એ વ્યક્તિ ન ચહે એટલે કે વિદ્વાનોની સંખ્યામાં જેને યાદ કરવામાં નથી આવતો તેવો માણસને જન્મ આપીને પણ જો માતા, પુત્રવતી કહેવાતી હોય તો પછી વંધ્યા-પુત્રહીન કોને કહેવી? અર્થાત કુપિંતિની માતા અને વંધ્યામાં કોઈ તફાવત નથી (પુત્રના શિક્ષણ-સંસ્કારની મુખ્ય જવાબદારી માતાની જ છે.)

માતા-પિતાની, બાળકને શિક્ષણ અને સંસ્કાર આપવાની જવાબદારી છે, અને બાળકે પણ સમજૂ થયા પછી શિક્ષણ અને વિદ્યા પરત્વે જાગૃત થઈ મહેનત કરવી જોઈએ. વિદ્વાનની કક્ષા ના ગણના પાત્ર ન થવાય તો વાંધો નહીં પણ અભણ-નિરક્ષર-મૂઠમાં 'ગણના' ન થવી જોઈએ.

- સુવિચાર**
- વિજય-પરાજય પાછળ કર્મ-નીતિ-વિચાર અને નિષ્ઠા જવાબદાર હોય છે - **ધર્મચૂલ**
 - ભય અને શક જીવનની ગંધામાં જેર ભેળવી દે છે - **તુકારામ**
 - જો ઈશ્વરનો દર્શન કરવા હોય તો કંઈ પણ કામ કરતા હો ત્યારે 'આ બધું ભગવાન કરી રહ્યો છે' - હું નથી કરતો' એ ભાવને ઉત્તરોત્તર વિકસાવતા જતો પડશે - **સંત એલીન**
 - માત્ર પોતાના સ્વાર્થનો જ વિચાર કરવો એ ભગવાનના નિયમથી વિરુદ્ધ છે - **સાધુ વાસવાણી**
 - જીવનનો અર્થ જ છે હૃદય વિકાસ, જ્ઞાનનો વિસ્તાર, અને કૌશલ્યની પરિસીમા - **રજનીશ**
 - ઈશ્વરે આપણને જે શરીર આપ્યું છે તે શરીરનો એક એક ભાગ આપણી જોડે વાતો કરી શકે છે... આવી વાતચીત કરવા માટે એની ભાષાની આપણને જાણ હોવી જોઈએ - **એસ. ભટ્ટાચાર્ય (સંકલન : દીપક વી. ઝાસરા)**

બોધકથા

સંસારનો ત્યાગ કરી, ભગવાં પહેલી લેવાથી જ કંઈ 'સન્યાસી' થઈ નથી જવાતું. સન્યાસી સાધુ-સંત થવું એ 'આચરણ' નો વિષય છે. 'આચરણ' નો નહીં, સંસારિક કર્તવ્યોનો ત્યાગ કરી - છોડીને સાધુ થઈ જવા કરતાં તન-મન-ધનથી સમાજસેવા કરવામાં જ સાચો સન્યાસ છે.

અજમેરમાં હંસરાજી કર્તવ્યનિષ્ઠ સેવક હતા. ચિંતક હતા. ગરીબ વિદ્યાર્થીઓનો આશ્રમ હતા. નિઃશુલ્ક વિદ્યાલય, અનાથાલય, નારીગૃહ ચલાવતા હતા. છતાં સંત જેવું સરળ જીવન જીવતા. અવાર-નવાર સ્નેહીઓ પાસે સંસાર છોડી જવાની ઈચ્છા વ્યક્ત કરતા.

અજમેરમાં સ્વામી દયાનંદજી અર્ધશતાબ્દી મહોત્સવ ભરાયો અનેક સંતો આવ્યા. સ્વામી સર્વદાનંદજી પણ આવ્યા. અજમેર અવાર-નવાર આવતાં - હંસરાજીથી પરિચિત હતા. કેટલાય સજ્જનોએ હંસરાજની ઈચ્છા વ્યક્ત કરી એમને 'સન્યાસ' દિક્ષા આપવા વિનંતી કરી.

સ્વામીજી એ સ્મિત સાથે જવાબ દીધો. અરે! તમે લોકો હજી હંસરાજને 'સન્યાસી' નથી માનતા? શું ભગવાં કપડાં પહેરે તો જ સન્યાસી કહેવાય? હંસરાજનું આચરણ અને સમાજસેવા એ કોઈ પણ સન્યાસી કરતાં પણ વિશેષ છે... આવનારા સજ્જનોને પોતાની ભૂલ સમજાઈ.

નવલી નવરાત્રીનો મંગળવારથી મંગળ પ્રારંભ થઈ ગયો છે. આજે તો એનો ત્રીજો દિવસ થઈ ગયો. ગરબાના સાચુકલા રસિયાઓ તો પખવાડિયાથી આ દિવસોની રાહ જોતા હશે. ઢોલ, મંજીરા, તબલા જેવા સાધનો બરાબર ચકસી લેવામાં આવ્યા હશે. જરૂરી હશે તો સમારકામ કરાવી લેવાયું હશે. કેટલીય જગ્યાએ નવા વાજિંત્ર પણ વસાવી દેવાયા હશે. ફૂલવાળાઓને રોજેરોજી હારફૂલ મોકલવાની સૂચના અપાઈ ગઈ હશે. મંડપ અને રોશનીનું કામ તો બે દિવસ પહેલાં પતાવી દેવું પડે. આયોજકોએ ગરબા ચોકમાં એક એક કાંકરો વીંતાઈ જાય તેવી વ્યવસ્થા કરી હશે. મોટા મોટા ગરબાવાળાઓએ નોરતાના બધા દિવસ માટે સંગીત પાર્ટીના ઓર્ડર આપી દીધા હોય.

આ તો વાત થઈ ગરબાના આયોજનની, પણ ગરબા ગાનારા રંગરસિયાની વાત કર્યા વગર કેમ ચાલે? પહેલાં તો માતાપિતાને કે મોટા ભાઈબહેનોને ગરબે ધુમતા જોઈને નાના બાળકો યુવાન થયા પહેલાં જ સાદા ગરબા રમતા શીખી જતા હતા. હવે જમાનો પલટાઈ ગયો છે. નવરાત્રી આજ સુધી જે ભક્તિ અને શ્રદ્ધાની વસ્તુ હતી. તે આજ વ્યવસાયમાં પલટાઈ ગઈ છે. પહેલાં એક પુરુશીમાં અંબે માનો ફોટો મૂકીને એની સામે દીવો પ્રગટાવી, મા અંબિકા સન્મુખ ઉમગી નારો આપી રાત ગરબા ગાતા થાંકતી ન હતી. હવે ઝાકમઝોળ અને ધમધમાટ આવી ગયા છે. ગરબા અંબે માને પ્રસન્ન કરવા નહીં બલ્કે સમગ્ર મિત્રવર્તુળમાં છાકો પાડી દેવા માટે ગાવાના છે. આ ગરબા ગાવાનો મતલબ કદાપિ એવો ના સમજવો કે ખાસ્સા એક હજારના ડોળામાંથી પાંચ યુવક-યુવતીના હોઠ પર ગરબો ગવાતો હશે. રામ રામ કરી ભાઈ રામ રામ? આંખો ક્યાંક ધુમરાતી હોય, હોઠ કશીક ઠંઠા મથકરી કરતા હય અને કાયાના કટકે કટકા કરી દેવાના હોય એવા તાલમાં ઝૂમતી હોય. સ્ટેજ ઉપર ગરબો તો એક જ ગવાતો હોય પણ ધુમનારા દસ પંદર તાલમાં ઝૂમતા નજરે પડે, પડે ને પડે જ. હવે તાલમાં જ જ્યાં એકતાલ નજરે ના પડતો હોય ત્યાં તાલીની અપેક્ષા કરી રીતે રાખી શકાય! સર્વ વાચકમિત્રોને મારી નમ્ર વિનંતી છે કે આ નવરાત્રીમાં આપ ગમે ત્યાં ગરબા ગાવા જાવ, ધુમવા જાવ કે જોવા જાવ ત્યાં બે હાથની તાળીનો થડકાર સાંભળવા મળે તો આપના ભાગ્ય ખૂલી ગયા સમજજો. દોસ્તો એક એક તાળીનું મૂલ્ય સવાલાખનું હોય છે, ના માનો તો ખૂટી જો જો પતાઈ રાજાના પ્રેતને!

ગરબાની વાત કરીએ અને ગરવી ગુજરાતણની વાત ના કરીએ તો ગમે તેટલી વાત કરીએ એ વાત કરીએ એ વાત અધૂરી જ ગણાવાની. જગતનો તાત જેમ યાતકડોળે વરસાદની વાટ જુવે છે એમ હોશીલી ગુર્જર નારી નવરાત્રીની રાહ જોતી હોય છે. ભાટરવો પતે ના પતે ત્યાં બધાં ખેતરની બાજરી વઢાઈ ગઈ હોય. ડાંગરવાળાને જો ડાંગર તૈયારથઈ ગઈ હોય તો ઝપાટાબંધ ઝૂડી લેવી પડે નહીંતર નવરાતણ પછી વાત જાય. આદિવાસી બહેનોએ નોરતા આવે એ પહેલાં મકાઈ લેવરાવી દીધી હોય. અરેડા અને કપાસવાળાને તો અત્યારે કશી ઉતાવળ ના હોય એટલે બધી જ કિસાન કપાસો અને વહુવારુઓ નવરાત્રીના બે દિવસ પહેલાં જ તારક મહેતાના ઊંધા ચશ્માવાળા દયા ભાભીની જેમ ગમે તે જગ્યાએ અને ગમે તે સમયે 'ઢોલીડા ઢોલ રે વગાડ મારે હીંચ લેવી છે.' કરતી ધુમરીઓ ખાતી હોય. આ તો થઈ ગામડાના લોકોની વાત, પણ ગરબાનો ખરો ભપકો અને ધમધમાટ તો શહેરમાં જોવા મળે છે. શહેરની યુવતીઓ દસ પંદર દિવસ પહેલા જ ચણીયા ચોળી ખરીદવા નીકળી પડે છે. ઉત્સાહી માતાપિતાઓ પોતાની નાનકડી દીકરીને ચણીયાચોળીમાં જોવા કેટલા આનુર હોય છે એ સમજવા માટે લાડકડી દીકરીના માથાપ બનવું પડે. (પછી ભલે એ કન્યાક ગરબા શરુ થતા પહેલાં ઉંઘવા માંડે) સદ્નસીબે હું ત્રણ દીકરીઓનો પિતા છું. એમના માટે ચણીયાચોળી ખરીદવાનો અને તેમને ચણીયાચોળીમાં થનગતા જોવાનો ભરપૂર આનંદ મેં માણ્યો છે. મને હજી બરાબર યાદ છે, પહેલીવાર અમે

ગરવી ગુજરાતણ નારનો ગરબો

રૂપલ ટોકીડના પાછળા દરવાજે ઊભા રહેલા દુકાનદાર પાસેથી સોનેરી પીળા અને ઘેરા આસમાની રંગની ચણીયાચોળીઓ ખરીદી હતી. બીજી વાર પણ એ જ દુકાનેથી ખરીદી કરેલી, પણ એના રંગરુપ યાદ રહ્યા નથી. એકવાર અંબાજી દર્શને ગયેલા અને ચણીયાચોળી વહોરી લાવેલા. આવું તો ઘણીવાર બન્યું છે, પણ હવે બનવાનું નથી, કારણ કે દીકરીઓ જાતે ખરીદવા સક્ષમ બની ગઈ છે.

તમે માણેકચોકમાં રાણીના હજીરા વાડે ચાલતા ઓક્સોડાઈટના ઘરેણાંની દુકાનો જોઈ છે? ના જોઈ હોય તો એકવાર ચોકકસ મુલાકાત લેજો, આપને રાણીનો હજીરો તો જોવા નહીં મળે પણ બેભાગોના નસીબમાં પણ જે ઠાઠમાઠ નહોતો એવો બેભાગ અસબાબ જરુર જોવા મળશે. બહારની દુકાનોમાં વળી ડાંડીયા અને કંઈ કેટલાય ગરબાને લાગતો સામાન મળશે. ભેગાભેગી દિવાળીની ખરીદી ય તમાવતી હોય તો તેની પૂરી સગવડ છે. પરંતુ બીડાના કારણે બાદશહ ત્યાં જે વિજજતથી ધુમતો હશે એની નિરાંત તમને મળશે નહીં. બીડ એટલે શું એ તમારે કોઈને સમજાવવું હોય તો આ દિવસોમાં એને માણેકચોકમાં રખડવા લઈ જવો જોઈએ. કાકાસાહેબની જેમ 'રખડવાનો આનંદ' તો માણી નહીં શકે પણ 'ભીયડમનો ભાર' જરુર અંગેઅંગથી અનુભવી શકાશે છતાં, છેલ્લે મનગમતી વસ્તુની ખરીદી કર્યા બાદ યુર્જર કન્યાઓના ચહેરા પર જે આનંદ છવાય છે તે ખરેખર જોવાલાયક હોય છે. આમ તો ખરેખર જોવાલાયક વસ્તુ એક જ છે, ગરબે ધુમતી ગુજરાતણના.

ભેચાર વરસ પહેલાં નવરાત્રી સમયે હું ઘણા ગરબા લખતો. એ પાછો સ્ત્રી અને શ્રીનાં ગરબા અંકમાં મોકલતો. ખબર નહીં કેમ પણ એ લોકો છાપતાય ખરા. ચોડકા ગરબા ગાંધીનગર સમાચારમાં પણ પ્રગટ થયા હશે. હું મારા મિત્રોને ગરબો છાપાયાની ખુશીમાં યા પણ પીવરાવતો. હવે ખબર નહીં ગરબા લખતા નથી. ઘણા સમય પહેલાં 'શ્રી'માં પ્રસિદ્ધ થયેલો એક ગરબો આપની સમક્ષ રજૂ કરું છું, આપને ગમશે એવી આશાથી.

ગરવી ગુજરાતણ નારનો ગરબો

જુઓ ગરબે ધુમે છે નાર ગુજરાતની
ઓહો! શોભા વધી ગઈ નવરાતની... - જુઓ...

એનું મુખ ચમકે છે જાણે ચાંદલીયો,
બધે આભા ફેલાઈ ગઈ પરભાતની,
- જુઓ...

હાથે તાળી પડે છે સવા લાખની રે!
એના કંકણ કરે છે વાત કરતાલની... - જુઓ...

એની પ્હાની અડેને ધરા રુમઝુમતી,
અંગે દોડે છે વીજળીઓ ઝમકારની... - જુઓ...

એના હોઠ હલે ને ફૂલડાં ખરે,
કેવી ગરબી ઉપાડી અંબા માતની!
- જુઓ...

એનું બાળ બેહું ચંદરવા તળે,
એ તો જોવા કરે છે વાટ પરસાદની!
- જુઓ

એક ગરબે રમે છે નાર ગુજરાતની,
એને શી રે જરુર કોઈ શણગારની?
- જુઓ...

મનના ઉમંગો
રણછોડ પરમાર

ભાજપ-શિવસેનાના સંબંધોમાં તિરાડ

ગત લોકસભાની ચૂંટણી પહેલાંનો સિનારિયો યાદ કરો - એક તરફ વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદી દુનિયામાં ડંકો વગાડી રહ્યા છે. અને એમના કરિશ્માથી અંજાઈ ને યુપીએના જૂના સહયોગીઓ એનડીએમાં જોડાવા ટાંપીને બેઠા છે ત્યારે ભારતીય જનતા પાર્ટીનો સૌથી ક્ષોત્ર કુદરતી સહયોગી પક્ષ શિવસેના જોડે ને કોઈ બહાના હેઠળ ભાજપથી દૂર ખસતો જાય છે. મહારાષ્ટ્ર જેવા શરદ પવાર અને કોંગ્રેસના અભેદ ગઢમાં બાળાસાહેબ ઠાકરેની મરાઠી માણસ થિયરી કારગત નીવડી અને ખુદ અટલ બિહારી વાજપેયી તથા લાલકૃષ્ણ અડવાણી જેવા વરિષ્ઠ નેતાઓનાં નેતૃત્વ કાળમાં બાળાસાહેબની આંગળી પકડીને ભારતીય જનતા પાર્ટીએ મહારાષ્ટ્રમાં પા-પગલી માંડી હતી. શિવસેના હિંદુત્વની કક્કર વિચારધારા ધરાવતી પ્રાદેશિક પાર્ટી તરીકે મતદાદાઓને સહેલાઈથી આકર્ષી શકતી હતી. ભારતીય જનતા પાર્ટી સોફ્ટ હિંદુત્વની હિમાયતી તરીકે

અને અનુચરી બની રહી અને એક તબક્કે શિવસેનાના મનોહર જોશીના નેતૃત્વ હેઠળ મહારાષ્ટ્રમાં શિવસેના-ભાજપની યુતિ સરકાર પણ રચાઈ હતી. એ જ મનોહર જોશીને બાળાસાહેબ ઠાકરેના આગ્રહથી વાજપેયીએ લોકસભાના સ્પીકર પદ સુધી પહોંચાડ્યા હતા. કાળોતરે મહારાષ્ટ્રમાં કોંગ્રેસ-એનસીપીની સરકાર સામે અનેક કોભાંડોમાં સંડોવાણી ખુદે શિવસેના-ભાજપ

માતોશ્રીમાં જે કાર્યકરોને ઉદ્ભવે સામેથી બોલાવી સન્માનિત કર્યા હતા. મહારાષ્ટ્રના સત્તાકારણમાં ભાજપના મહે શિવસેના ગળાનું ઘાડકું બની ગઈ છે. છતાં સત્તા ટકાવી રાખવા એનસીપીનો વિકલ્પ હાથવગો હોવા છતાં શક્ય હોય ત્યાં સુધી મહારાષ્ટ્રમાં ભાજપ એના કુદરતી સહયોગી સાથે છેડો ફાંડવા તૈયાર નથી. 'સામના' માં ઉદ્ભવ ઠાકરે મનફાવે તેવી ખુલ્લી ટીકા-ટિપ્પણી કરીને પોતે બાળાસાહેબ ઠાકરેનો વારસો દીપાવી રહ્યા હોવાનો આત્મસંતોષ લેતા રહે છે. આગામી દિવસોમાં થનાર કેટલીક મહાનગરપાલિકાઓમાં શિવસેના ભાજપ સાથે ગઠબંધન કર્યા વિના જ ચૂંટણી લડી સર્વોપરિતા સાબિત કરવા કૃતસંકલ્પ છે. ભાજપના કટ્ટર ટીકાકારો એના ખોળામાં બેસી ગયા છે તે સમયે ભાજપ એના સૌથી જૂના સહયોગીની કનડગતથી એ હંદે વાજ આવી ગયું છે કે એ કદાચ આગામી વર્ષોમાં બેઉ હિંદુત્વવાદી પાર્ટીઓ સામસામી આવી જાય એવી સંભાવના નકારી શકાય એમ નથી. કોંગ્રેસ તો એ 'શુભ ઘડી'ની રાહ જોઈ રહી છે.

તંત્રીસ્થાનેથી....

યુતિની સરકાર બનવાની સંભાવના વરતાતી હતી ત્યારે જ બાળાસાહેબનું નિધન થઈ ગયું. એમના વારસાદારો વચ્ચેની ગોલાલડાઈને કારણે પ્રજામાં શિવસેનાની છાપ ધૂમિલ બનતી ગઈ. શિક્તિની બાદબાકી થતાં કોંગ્રેસ-એનસીપીની સ્થિતિ સુધરશે એમ લાગતું હતું ત્યાં દેશ આખામાં નરેન્દ્ર મોદીનું વાવાઝોડું ચાલ્યું. એ વાવાઝોડામાં ખુદ શિવસેના ફંગોળાઈ ગઈ અને મહારાષ્ટ્રમાં

મુજબનાં મલાઈદાર ખાતાં નહીં મળતાં એમનો અહમ્ ધવાયો. એમની ઈચ્છા વિરુદ્ધ સુરેશ પ્રભુને રેલવે મંત્રી બનાવી દેવાયા, તે પણ ભાજપના સભ્ય બનાવી દઈ. આ બધાંની ફલશ્રુતિ એમના ભાજપ વિરોધી વલણમાં પ્રતિબિંબિત થઈ રહી, છેલ્લે મોદીના મહારાષ્ટ્ર પ્રવાસ દરમિયાન ઉદ્ભવને નોતરું સુઢાં નહીં પાડવીને ભારતીય જનતા પાર્ટીએ એમને હેસિયત બતાવી

જલોદરમાં અમુક લક્ષણો બદલાય છે જેમ કે વુક્કત રોગોને કારણે થતા જલોદરમાં મૂત્રમાં વધુ પ્રોટીન, પગના રોજા આદિ હોઈ શકે યકૃત તેમજ પ્લિહા રોગોને કારણે થયેલ જલોદરમાં યકૃત કઠણ થવું પ્લિહાવૃદ્ધિ થવી, કાળાશ પડતી મળ આવવો આદિ લક્ષણો જોવા મળી શકે. ટીબીને કારણે થયેલ જલોદરમાં પેટ જાણે ઘઈની કણક જેવું બની જાય છે ઉપરાંત તાવ પણ આવે.

દારૂના રોગ - જલોદર

જલોદરમાં અમુક લક્ષણો બદલાય છે જેમ કે વુક્કત રોગોને કારણે થતા જલોદરમાં મૂત્રમાં વધુ પ્રોટીન, પગના રોજા આદિ હોઈ શકે યકૃત તેમજ પ્લિહા રોગોને કારણે થયેલ જલોદરમાં યકૃત કઠણ થવું પ્લિહાવૃદ્ધિ થવી, કાળાશ પડતી મળ આવવો આદિ લક્ષણો જોવા મળી શકે. ટીબીને કારણે થયેલ જલોદરમાં પેટ જાણે ઘઈની કણક જેવું બની જાય છે ઉપરાંત તાવ પણ આવે. હવે વાત કરીએ ચિકિત્સાની. સ્વાભાવિક છે કે પેટમાં ભરાયેલ પાણીનો નિકાસ કરવાની સૌપ્રતમ જરુર હોય છે આથી જલદોષનાશક ચિકિત્સા કરવી. જઠરાગ્નિને પ્રદિપ્ત કરે તેવા ઔષધોનું સેવન કરાવવું. પાણી વગેરે જલ પદાર્થોનું સેવન ઓછું કરાવવું તેમજ વિરેચન થાય તેવી ચિકિત્સા કરવી જેથી પાણી શરીરની બહાર નીકળી જાય. આ ઉપરાંત વિવિધ પ્રકારે જલવિસ્ત્રાવણની ચિકિત્સા કરાવવી. આધુનિક વિજ્ઞાનમાં પણ ટેપીંગ વડે પાણી કાઢવામાં આવે છે જ્યારે આયુર્વેદમાં પણ આના ઉપાયો વર્ણવેલ છે. જેમાં પાણી નીકળતું જાય તેમ વધારે કસવો જેથી પેટ ફૂલી ન જાય. જલોદરની તકલીફ એ છે કે પ્રેક્ટિકલી આયુર્વેદ વડે તેનો સંપૂર્ણ ઈલાજ હાલ કોઈ કરાવતું નથી અને આધુનિક ચિકિત્સા વડે જલવિસ્ત્રાવણ કરાવ્યા બાદ ફરી પાણી નહીં ભરાય તેવી કોઈ ચોક્કસાઈ નથી. આથી આ રોગ ખૂબ કાળજી માંગી લે છે. જલોદરમાં વર્ણવેલ દરેક ચિકિત્સા પદ્ધતિઓ ખૂબ કાળજીપૂર્વક કરવી જરુરી છે. આથી ઘરે બેઠો કોઈ અખતરા ન કરવા. ચિકિત્સકની સલાહ અનુસાર જ ચિકિત્સા કરાવવી - **drkedarju@gmail.com**

પહેલું સુખ તે જાતે નચા
ડો. કેદાર ઉપાધ્યાય

આજની પળે મનથી નક્કી કરું છું કે હું જો માણસ તરીકે જન્મ્યો છું તો સાચો માણસ બનીને જ જીવીશ અને સૌની સાથે માણસાઈથી વર્તીને સમાજમાં પ્રવર્તી તો માણસાઈનો દુષ્કાળ દૂર કરવા મથીશ...!!!

કોણ ભલાને પૂછે છે, અહી કોણ ઉરને પૂછે છે?
મતલબથી બધાને નિસાહત છે, અહી કોણ ખરાને પૂછે છે?
અતરને નીચોથી કોણ પછી ફૂલોની દશાને પૂછે છે?
સંજોગ ઝૂકાવે છે, નહીં તો અહી કોણ ખુદાને પૂછે છે?
- કેલાશ પંડિત

વિસ્તરતા જતા ભોગવાદ અને ભૌતિકવાદે માનવનું અધ:પતન નોતર્યું છે. યંત્રોના સતત સંપર્કથી માનવ જડ, ભાવશૂન્ય, સ્વાર્થપરાયણ, તકસાધુ તેમજ કાંચનમૂલ્યવાદી બન્યો છે. વ્યક્તિગત જીવન ચિંતા, ઉદ્વિગતા, અને નિરાશાથી ભર્યું છે. ત્યાગ અને તપ, અનેહ અને સહકારના પાયા પર ઉભેલું કુટુંબજીવન આજે ભાવ કરતાં ભોગને, ધર્મ કરતાં ધનને અને સ્નેહ કરતાં સ્વાર્થને જ કેન્દ્રમાં રાખવું જોવા મળે છે. સમાજજીવનમાંથી સ્વસ્થતા, શાંતિ અને સમાધાન ખોવાયાં છે. માનવ નોટ, વોટ અને લોટ ભેગા કરવામાં અટવાઈ ગયો છે, અથડાઈ રહ્યો છે. રાષ્ટ્રજીવનમાં સ્વાર્થધંતાએ માઝા મૂકી છે... પ્રત્યેકને પૈસો ભેગો કરવો, ભોગો ભોગવી લેવા, પોતાનું ઘર સાંભળી લેવું અને સુખ માણી લેવું - આનાથી આગળ એની દ્રષ્ટિ પહોંચતી નથી. આજ એનું ઈતિકર્તવ્ય... બીજું કશું જ કરવા જેવું એને દેખાતું નથી. બસ "કાપશે" એની ગતિ, "વાંચશે" એનું જીવન અને "ફાયદો" તેનો વ્યવહાર....

માનવ મટીને દાનવ બની જાય છે. એવા સ્વાર્થીય માનવો જીવનના આધાર સમી પાદ સામગ્રીમાં તેમજ આરોગ્યના આધારસમી દવાઓમાં પણ ભેળસેળ કરીને અનેકની જિંદગીઓ સાથે રમત રમે એ માણસાઈના દુષ્કાળનું પરિણામ નથી તો શું?!!

● આજે માણસ એટલો બધો સ્વાર્થી અને સ્વેકન્દ્રિત બન્યો છે. કે એના હૃદયમાં કેવળ પોતાના જ સુખની એપેક્ષા જ સુખરાયા કરે છે. બીજાના સુખનો તે વિચાર પણ કરતો નથી પોતાના સ્વાર્થ ખાતર બીજાનું ગમેતે થાય તેની એને કોઈ ચિંતા નથી આવી સ્વાર્થધંતા વકરે ત્યાં પછી માણસાઈનો દુષ્કાળ પ્રબળ ન બને તો બીજું શું થાય?

સ્વાર્થની સાંકળથી સંકળાયેલા સંસારિક સંબંધોની અસારતાનું શબ્દચિત્ર પ્રસ્તુત કરતા સુભાષિતકાર લખે છે.... "જેના ફળ જતા રહ્યા છે એવા ડુબાનો પક્ષીઓ ત્યાગ કરે છે. જેના જળ સુકાઈ ગયા હોય એવા સરોવરનો સારસ પક્ષીઓ ત્યાગ કરે છે. જેનું ધન જતું રહ્યું છે એવા માણસનો વેચ્યાઓ ત્યાગ કરે છે જેનું રાજ્ય જતું રહ્યું છે તેવા રાજાનો મંત્રીઓ ત્યાગ કરે છે. વાસી થયેલા ફૂલનો ભમરાઓ ત્યાગ કરે છે દાવાનળથી બળી ગયેલા વનનો હરણાં ત્યાગ કરે છે એરીતે આ જગતમાં બધા માણસો પોતાના અંગત કાર્ય (સ્વાર્થ) થી એકમેકને ચાહે છે એટલે પછી કોણ કોનો સ્નેહી ગણાય?"

લાગણીનો મેળો
રસિક વાઘાંદ

● ઈજનેર : સર્જક કે વિનાશક? માણસાઈ વિનાનો કોઈ ઈજનેર પોતાના સ્વાર્થ ખાતર જ પ્રજાકીય બાંધકામોમાં સિમેન્ટ, લોખંડ વગેરેની ચોરી થવા દઈને અગર તો કરાવીને પ્રજાના જાનમાલ અને નિલકતનો વિનાશ નોતરતો હોય તો એવા પથ્થર દિલના ઈજનેરને માણસ કહેવાશે ખરો?

● ડોક્ટર : આશીર્વાદ કે અભિશાપ માણસાઈ વિનાનો કોઈ ડોક્ટર પોતાના અંશ આરામ માટે કે પોતાના સ્વાર્થ ખાતર દર્દીને જરુર ન હોય છતાં એના શરીર પર વાઢપાક કરે જાતજાતના ટેરેડીંગ માટે ટેરેટર ભટકાવી મારે અને ડીસીડલ વોટરના ઈન્જેક્શનો જ માર્યા કરે તો એ ડોક્ટર પ્રજા માટે આશીર્વાદરૂપ બનવાને બદલે અભિશાપરૂપ નથી શું?

● વકીલ : સત્યનો રક્ષક કે ભક્ષક? માણસાઈ વિનાનો કોઈ વકીલ સમાજમાં ન્યાય અને નીતિનું સમર્થન અને સંરક્ષણ કરવાને બદલે સ્વાર્થધં બનીને દુર્જનોને રક્ષણ આપે અને સજજનોનું શોષણ થવા દે, નિર્દોષને ફાંસીએ ચડાવે અને ખૂનીને નિર્દોષ છોડાવે તો એને સત્યનો રક્ષક માનવો કે ભક્ષક?

અત્ર તત્ર સર્વત્ર વ્યાપક બનેલી આવી સ્વાર્થધંતાથી કોઈ અજાણ નથી... સેવા ભાવના કે નિસ્વાર્થ - નિરપેક્ષ વૃત્તિની કલ્પના આવા ભણેલા અભણોને ક્યાંથી હોય?!! આંગણે કોઈ આવે તો મનમાં પહેલો પ્રશ્ન સ્ફૂરે... "કેમ આવ્યા હશે?" કારણ વગર કે સ્વાર્થ વગર ધરનો ઉંબરો ઓળંગવાનું કોઈ વિચારતું જ નથી. કારણ વગર ક્યાં કોઈ કોઈને મળે છે... "ગરજ સરી કે વેંધ વેરી" આ લોકોકિંત વ્યવહારમાં યથાર્થ ઠરતી જોવા મળે છે. સ્વાર્થપણાનો રાગ એવો તો ધૂત્તાયો કે મૂલ્યોના પર્યાય બદલાયા છે. ધરના ટોટલે લખતા "શુભ - લાભ" (જે શુભ છે તે જ મારે માટે લાભદાયક છે) ને સ્થાને "લાભ - શુભ" (જે લાભદાયક છે તે જ મારા માટે શુભદાયક બનવા માંડ્યું છે) એક સમયના "સગા - વહાલાં" કહેવાતા પણ વાસ્તવમાં જોઈએ તો આજે સગા છે તે વહાલા ખરા? ને વહાલા છે તે સગા છે કે કેમ? "કામમાં આવો તો જ મૂલ્ય" આવી બજારુ વૃત્તિએ સમાજ અભયાયો છે. સંબંધોના સાવ કોરા પરિમાણોએ માણસની સાચી ઓળખ મિટાવી દીધી છે!!

● સ્વાર્થધંતાના રૂપમાં જેને પૈસાનો અંધાધો લાગી જાય છે. તે

દોસ્તો, સંસારમાં બધે જ સ્વાર્થની સગાઈ છે. જેની પાસેથી સ્વાર્થ સધાતો બંધ થાય કે બીજી ક્ષણે એની ઉપેક્ષા થવા લાગે સગા સંબંધીઓ, પારિવારિક જનો, સહકાર્યકરો, મિત્રો કે ઈતરજનો સૌ માણસ પાસેથી જાતજાતની અપેક્ષાઓ રખે છે અને અપેક્ષા સંતોષવામાં ઉણા ઉતરે કે તરત ઉપેક્ષા થવા લાગે... આ વાસ્તવની વચ્ચે નિરપેક્ષ - નિરાકાંક્ષ પ્રેમ કરવાની ટેવ મનને પાડીએ...

આજના યુગનો માનવી
રૂપ અને રૂપિયા પાછળ
ફાગલ બન્યો છે
પરિણ